

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoCsp/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121506640
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:6121506640.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava - Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX A. XX, právne zast. JUDr. Janou Šepeľovou - advokátkou, so sídlom Námestie slobody 25, 066 01 Humenné, IČO: 50 495 721, o zaplatenie 6 323,64 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 21Csp/138/2021-160 zo dňa 8.3.2022, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výrokoch I. a III.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 6.670,72 eur, úrok z omeškania vo výške 256,60 eur a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.903,88 eur od 11.1.2022 do 11.2.2022 a zo sumy 5.813,88 eur od 12.2.2022 až do zaplatenia, to všetko v splátkach po 100 eur mesačne. Výrokom II. konanie zastavil v časti o zaplatenie 90 eur, výrokom III. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia vyššie uvedenej sumy s príslušenstvom. Pohľadávka vznikla na základe zmluvy o úvere, ktorú uzatvoril so žalovaným právny predchodca žalobcu – Slovenská sporiteľňa, a.s..

Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu, podľa ktorého na základe zmluvy o postúpení pohľadávky predchádzajúci veriteľ, Slovenská sporiteľňa a.s., postúpil túto pohľadávku s prísl. na žalobcu. V tom čase bol žalovaný aj napriek písomnej výzve a dodatočnej lehote na plnenie nepretržite v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 dní. Boli teda splnené ustanovenia Občianskeho zákonníka a Zákona o bankách o postúpení pohľadávky a žalobca má aktívnu vecnú legitimáciu na podanie žaloby. Predchádzajúci veriteľ ako banka uzatvoril dňa 8.2.2017 so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o splátkovom úvere. Výška úveru bola 21.000 eur. Súd uviedol, že súčasťou zmluvy sú aj štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere podpísané žalovaným dlžníkom. Z listu zo dňa 2.12.2020 vyplýva oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo strany žalobcu ku dňu 1.12.2020. Z doručky je zrejmé, že žalovaný tento list prevzal. Z listu žalobcu zo dňa 31.10.2020 vyplýva, že výzva dlžníka, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky v sume 1.371,71 eur a poskytol mu lehotu na uhradenie tohto dlhu. V opačnom prípade môže banka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. Z oznámenia o postúpení

pohľadávky zo dňa 30.3.2021 vyplýva, že žalovanému bolo oznámené postúpenie pohľadávky na žalobcu s výzvou, aby plnil žalobcovi.

Súd následne uviedol, že preskúmal spotrebiteľskú zmluvu o úvere v zmysle právnych predpisov spotrebiteľského práva a zistil, že zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a zistil, že zmluva má všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto ju nie je možné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Ďalej skonštatoval, že bol dodržaný aj zákonom stanovený postup na mimoriadnu splatnosť celého úveru. Taktiež boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka a § 92 zákona o bankách. Z doložených listinných dôkazov je zrejmé, že žalovaný čerpal úver v sume 21.000 eur, celkovo uhradil sumu do dňa podania žaloby 17.304,12 eur v splátkach. Jeho úhrady boli započítané v súlade so zmluvou, obchodnými podmienkami a zákonom na istinu v sume 14.227,42 eur, zmluvný úrok 2.767,68 eur, úrok z omeškania 0 a poplatky suma 309,02 eur. Ku dňu postúpenia pohľadávky postúpená istina predstavovala poskytnutý úver mínus úhrady žalovaného započítané na istinu, t.j. 21.000 mínus 14.227,42 eur, teda 6.772,58 eur. Poplatky boli vo výške 49,76 eur, taktiež bol špecifikovaný riadny úrok a úrok z omeškania. Nie je sporné, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku, a preto má žalobca nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania v súlade s § 517 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd odôvodnil, prečo umožnil zaplatiť pohľadávku v splátkach vo výške 100 eur mesačne. O trovách konania rozhodol podľa § 262 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, a to proti výroku I. (okrem možnosti splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach) a proti výroku III. Uviedol, že podľa jeho názoru je zostatok dlžnej sumy uvedený nesprávne, prípadne nezrozumiteľne a zmätočne. Poukázal na to, že žalobca podal na okresný súd Banská Bystrica návrh na vydanie platobného rozkazu, v ktorom žiadal, aby súd zavial žalovaného zaplatiť 6.323,64 eur s prísl.. Dňa 20.10.2021 bol vydaný platobný rozkaz, v ktorom mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 6.323,64 eur, úrok 682,90 eur, úrok z omeškania 124,18 eur a ďalší úrok z omeškania 5% ročne z tam uvedených súm. Po podaní odporu bol tento platobný rozkaz zrušený. Okresný súd Humenné vydal 08.03.2022 rozsudok, kde bol zaviazaný zaplatiť už sumu 6670,72 Eur spolu s úrokmi uvedenými vyššie a to aj po čiastočnom späťvzati žaloby vo výške 90,- Eur. Bol teda zaviazaný zaplatiť istinu v sume vyššej ako bol pôvodne podaný návrh na vydanie platobného rozkazu. Ani po viacnásobných prepočtoch sa mu nepodarilo zistiť ako prvostupňový súd ako aj samotný žalobca dospeli k požadovanej sume. Súd prvej inštancie vydal rozhodnutie na základe podania žalobcu, ktoré bolo súdu doručené 24.02.2022 avšak dlžná suma 6670,72 Eur nie je špecifikovaná z čoho pozostáva a táto nie je v súlade s podaniami, ktoré žalobca učinil do toho podania. Uviedol, že sa nebráni splneniu povinnosti zaplatiť žalobcovi zostatok dlhu aj s príslušenstvom, má však za to, že žalobcovi bolo priznané viac ako mu patrí. Poukázal na to, že zaplatil po 100,- Eur aj v mesiaci apríl a marec. Navrhoval aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok zrušil.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalobca uviedol, že sa s rozsudkom súdu prvej inštancie stotožňuje a navrhuje potvrdiť. Poukázal na to, že žalovaný uhradil žalobcovi odo dňa postúpenia pohľadávky do vydania rozsudku platby v celkovej výške 958,70 Eur. Vykonané úhrady žalobca v plnom rozsahu započítal na dlžnú istinu. Súdom priznaný nárok 6670,27 Eur teda tvorí istina 5813,88 Eur, riadny úrok 682,90 Eur, úrok z omeškania 124,18 Eur, poplatky vo výške 49,76 Eur. Ďalej úrok z omeškania 26,60 Eur vyčíslený odo dňa nasledujúcom po postúpení podľa dátumu jednotlivých úhrad a úrok z omeškania 5% ročne z tam uvedených súm. Platby z 19.03.2022 a 08.04.2022 na ktoré poukázal žalovaný vo svojom odvolaní žalobca eviduje a započítal ich na istinu.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne.

Podľa § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Súd prvej inštancie rozhodol podľa stavu k tomuto dňu a ak po tomto dni žalovaný uhradil v marci a apríli po 100,-Eur, nemohol to súd v rozsudku zohľadniť. Rovnako aj odvolací súd preskúmava rozsudok podľa stavu ku

dňu vyhlásenia rozsudku, a teda úhrady po vyhlásení rozsudku nemajú v odvolacom konaní žiaden vplyv pri posudzovaní správnosti rozsudku. Uvedené úhrady však samozrejme v rozsahu plnenia spôsobujú zánik dlhu žalovaného (čo vo vyjadrení potvrdil aj žalobca).

Je pravda a namieta to aj žalovaný, že z rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva akým spôsobom súd prvej inštancie dospel k priznanému nároku. K tomu odvolací súd uvádza nasledovné:

Z návrhu na vydanie platobného rozkazu vyplýva, že žalobca žiadal priznať sumu 6.323,64 Eur ako istinu, 682,90 Eur ako riadne úroky a 124,18 Eur ako vyčíslený úrok z omeškania. Ďalej požadoval aj úrok z omeškania 5% ročne zo súm špecifikovaných v žalobe. Zo žaloby je zrejmé, že od postúpenia pohľadávky do dňa podania žaloby žalovaný na tento úver uhradil sumy 88,70 Eur, 90,- Eur, 20,- Eur a 3 krát 100,- Eur.

V podaní zo dňa 02.02.2022 žalobca konštatoval ďalšie úhrady vo výške 100,- Eur a 3 krát 90,- Eur a žalobu zobral o 370,- Eur späť (č.l. 127 spisu). Súd prvej inštancie však konanie v zmysle tohto späťvzatia nezastavil (a urobil tak na výzvu odvolacieho súdu dopĺňacím rozsudkom zo dňa 25.11.2022, proti ktorému nebolo podané odvolanie). V podaní zo dňa 02.02.2022 zároveň žalobca vyčíslil konkrétnou sumou 256,60 Eur úrok z omeškania dovtedy uplatňovaný percentom. Vyčíslená suma súvisela v čiastočnými úhradami istiny vo výške 100,- Eur a 3 krát 90,- Eur. Tento výpočet žalobcu je správny.

Podaním doručeným zo dňa 23.02.2022 (č.l. 140 spisu) žalobca uviedol, že žalovaný uhradil ďalšiu sumu 90,- Eur a žalobu v tejto časti berie späť. Žalobca v tomto podaní uviedol petit rozsudku podľa ktorého súd prvej inštancie rozhodol. Z podania však nevyplýva špecifikácia tohto nároku.

Odvolací súd teda poukazuje na to, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplata istiny 6.323,64 eur, úrokov 682,90 eur a úrokov z omeškania 124,18 eur (spolu 7.130,72 Eur). Ďalej žiadaj aj percentom vyjadrené úroky z omeškania. Po podaní žaloby žalovaný uhradil celkovo 460 eur. Keď odpočítame túto sumu 460 eur od pohľadávky, ktorú žalobca žaloval (7.130,72 Eur – 460,-Eur), výsledkom je presne suma 6.670,72 eur, ktorú súd prvej inštancie priznal.

Je pravda, že súd prvej inštancie priznal aj ďalší úrok z omeškania vo výške 256,60 eur. Táto suma je však len transformáciou časti dovtedy požadovaného percentuálneho úroku z omeškania (výpočet vyplýva z čl. 127 spisu). Žalobcom kvantifikované úroky z omeškania, dovtedy uplatňované percentuálne, tvoria priznanú sumu 256,60 eur.

Správne priznal súd prvej inštancie aj úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 5.903,88 eur od 11.1.2022 do 11.2.2022 a zo sumy 5.813,88 eur od 12.2.2022 do zaplata. Takéto uplatnenie úroku z omeškania súvisí s tým, že v podaní doručenom súdu dňa 23.2.2022 žalobca konštatuje úhradu sumy 90,-Eur a túto úhradu zohľadňuje v petite týkajúcom sa úroku z omeškania.

Súd prvej inštancie teda priznal žalobcovi práve tú sumu, ktorá bola žalobou požadovaná a žalobca ju dovtedy neuhradil.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP vrátane vecne správneho výroku o trovách konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému. Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov konania aplikáciou § 257 CSP.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.